

русалииъ ми ся прѣд-
ставя на пълно. Него-
ва-та слава блистае
върху мене, вѣтрець-тъ
му мя прохлаждава; бла-
гоуханія-та му дохож-
датъ къмъ мене, слад-
кы-тъ му звукове у-
дрятъ въ уши-тъ ми, и
духъ-тъ му ся вдѣхну-
ва въ сѣрдце-то ми.

Нищо друго не мя
отдѣля отъ него освѣтъ
смертна-та рѣка, която
сега ми ся прѣдставя
като единъ ничтоженъ
потокъ който може съ
единъ стѣпкъ да ся прѣ-
скочи когато Богъ по-
зволи.” “Слънце-то на
правдѣ-тъ постъпенно
ся е приближавало по
близу и по близу къмъ
мене, и като прибли-
жава, види ся по голѣ-
мо и сега то напълня
всичко-то небе съ по-
токъ отъ славѣ, въ ко-
ето азъ ся видѣх да
плавамъ както едно на-
сѣкомо плава въ слънче-
ны-тъ лучы; радвамъ ся
яко почти и да треперѣхъ,

мя укорява за мои-тъ
беззаконія и за всички-
тъ ми грѣхове които тя
ми напомнува.

Блаженство-то ми ся
окончава; и колкото за
спокойствие-то ми, тайъ
нощъ азъ прѣминувамъ
малкый-тъ остатъкъ на
минути-тъ си въ ока-
янство. Всичко-то олек-
чение щото очаквамъ, е,
когато е нощъ, да же-
лаиъ за день-тъ, както
когато е день за нощъ-
тъ, и това съ едно
страшно очакваніе за
мои-тъ смъртъ, и за
отчетъ-тъ когото азъ
трѣбва да дамъ подирѣ
неиъ.

Колко тежко мои-
тъ минути прѣминуватъ!
Кога ще бѣде послѣд-
но-то дыханіе на по-
слѣдній-тъ пулъщъ щото
ще изгони духъ-тъ ми
изъ това развалено жи-
лице въ желателны-тъ
страны на смъртъ-тъ и
мѣкъ-тъ които очак-
вамъ? О, усѣщамъ че
това е близу; и ще